Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Stalna služba u Đurđevcu
Đurđevac, Đure Basaričeka 12

Poslovni broj: Povrv-5/2025-25

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Koprivnici, Stalna služba u Đurđevcu, po sutkinji Augustini Muršić, u pravnoj stvari tužitelja Eos Matrix d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb, Horvatova 82, zastupanog po punomoćniku Matku Bogdanu, odvjetniku u Sinju, protiv tuženog Stjepana Harambašića, OIB: 60290851430, Budrovac, Školska 10, radi isplate, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 29. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, te objave presude dana 6. studenog 2026.,

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice, A. Nemčića 4a poslovni broj Ovrv-5047/2024 od 17. prosinca 2024. u dijelu kojim je naloženo tuženom Stjepanu Harambašiću, OIB: 60290851430, Budrovac, Školska 10, isplatiti tužitelju Eos Matrix d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb, Horvatova 82, iznos od:

- 1.571,93 eura (slovima: tisuću petsto sedamdeset jedan euro i devedeset tri centa) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. ožujka 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,
- 66,93 eura (slovima: šezdeset šest eura i devedeset tri centa), u roku od 8 dana.

II. U preostalom dijelu ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice, A. Nemčića 4a poslovni broj Ovrv-5047/2024 od 17. prosinca 2024. kojim je tuženik obvezan isplatiti tužitelju s osnova ovršnog troška iznos od 25,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od donošenja rješenja o ovrsi do isplate te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženom Stjepanu Harambašiću, OIB: 60290851430, Budrovac, Školska 10, isplatiti tužitelju Eos Matrix d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb, Horvatova 82, parnični trošak od 480,00 eura (slovima: četiristo osamdeset eura) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 6. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice, A. Nemčića 4a poslovni broj Ovrv-5047/2024 od 17. prosinca 2024. određena je ovrha općenito na imovini tuženika kao ovršenika, radi naplate novčane tražbine tužitelja kao ovrhovoditelja u iznosu od 1.638,86 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 1.571,93 eura teku od 1. ožujka 2024. do isplate te troškova ovršnog postupka u iznosu od 25,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv tog rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno podnio prigovor pa je ovaj sud rješenjem poslovni broj Povrv-5/2025-8 od 21. svibnja 2025. stavio rješenje o ovrsi izvan snage u djelu u kojem je određena ovrha dok je u odnosu na dio u kojem je naloženo plaćanje nastavljen parnični postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred ovim sudom kao mjesno nadležnim.

3. Tuženik u svom prigovoru spori osnovu i visinu potraživanja navodeći da ovrhovoditelj nije objasnio porijeklo duga. Ističe kako se u ovršnom prijedlogu navodi dug po tekućem računu, ali ne i naziv banke kod koje je tekući račun otvoren. Također navodi da banka nije poslala obavijest o prodaji duga niti je ovrhovoditelj poslao obavijest o preuzimanju duga. S obzirom na to da se ne može utvrditi vjerodostojnost duga kojem nije poznato porijeklo, tuženik osporava dug i predlaže ukinuti rješenje o ovrsi.

4. Podneskom od 11. lipnja 2025. tužitelj se u cijelosti usprotivio navodima prigovora (odgovora na tužbu). Ističe kako se predmetno potraživanje temelji na obveznom odnosu, odnosno ugovoru sklopljenom između tuženika i Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6 (dalje: Banka) i to vezano za Okvirni ugovor o otvaranju i vođenju tekućeg računa i pružanju usluga platnog prometa 7. srpnja 2017.

4.1. Navodi kako se tuženik nije pridržavao ugovornih odredbi te je Banka raskinula predmetni Ugovor svojim dopisom od 26. srpnja 2023., čime je dospjelo cjelokupno dugovanje tuženika prema Banci.

4.2. Navedena potraživanja preuzeo je tužitelj temeljem valjanog ugovora o cesiji sklopljenog između tužitelja i Banke, u skladu s odredbama primjenjivog članka 80. – 89. Zakona o obveznim odnosima.

4.3. U odnosu na priloženu ispravu o cesiji, tužitelj ističe kako nije u mogućnosti dostaviti u predmetni spis cjelovitu ispravu, s obzirom da bi navedeno postupanje bilo protivno uputama Agencije za zaštitu osobnih podataka. U odnosu na navode tuženika o obavijesti o cesiji, ističe kako sukladno članku 82. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima te sukladno sudskoj praksi za valjanost cesije nije relevantno je li dužnik obaviješten o cesiji.

4.4. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže sudu održati platni nalog iz rješenja o ovrsi na snazi, kao i obvezati tuženika na naknadu troškova tužitelju.

5. Tuženiku je navedeni podnesak uz dokumentaciju tužitelja uredno dostavljen, kao i poziv za pripremno ročište za dan 29. rujna 2026., međutim, tuženik iako uredno pozvan, nije pristupio na navedeno ročište niti je osporio navode iz podneska i dokumentaciju tužitelja.

6. Radi razjašnjenja spornih, pravno odlučnih činjenica, u tijeku dokaznog postupka pročitan je sadržaj izvoda otvorenih stavaka dužnika od 28. studenog 2024. (stranica 6 spisa), Okvirni ugovor o otvaranju i vođenju tekućeg računa i pružanju usluga platnog prometa od 7. srpnja 2017. (stranica 26 spisa), Pristupnica za multivalutni transakcijski račun od 7. srpnja 2017. (stranica 27 spisa), Otkaz ugovora o transakcijskom računu potrošača od 26. srpnja 2023. (stranica 28 spisa), izvadak iz Ugovora o ustupu od 27. ožujka 2024. (stranica 29-33 spisa) te rješenje Agencije za zaštitu osobnih podataka Klasa: UP/I-041-02/16-01/83 od 30. prosinca 2016. (stranica 34-39 spisa).

7. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sve temeljem članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu duga po tekućem računu tuženika, a koji zahtjev tužitelj temelji na tvrdnjama iz kojih bi proizlazilo da mu je predmetno potraživanje ustupljeno od Addiko Bank d.d. kao cedenta, temeljem Ugovora o ustupu od 27. ožujka 2024. sklopljenog s tužiteljem kao cesionarom.

9. Sud je pročitao izvadak iz Ugovora o ustupu od 27. ožujka 2024. (stranica 29-33 spisa) sklopljen između Eos Matrix d.o.o., ovdje tužitelja, kao cesionara i Addiko Bank d.d., kao cedenta te je utvrđeno kako je sukladno članku 1. i 2. Ugovora o ustupu cedent prodao i prenio cesionaru koji je od njega kupio i preuzeo tražbine prema popisu koji je prilog Ugovoru, uz ostalo i dugovanje tuženika po partiji broj 9210990446826978.

9.1. Iz navedenog proizlazi da je Addiko Bank d.d. potraživanje koje je predmet ovog postupka prodao tužitelju, koju činjenicu tuženik, po primitku podneska od 11. lipnja 2025. s pripadajućom dokumentacijom, nije osporavao, a navedeno je u skladu sa člankom 80. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje ZOO) koji propisuje da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Kako se u konkretnoj situaciji radi o neispunjenju ugovorne obveze nastale zbog neplaćenih dospjelih potraživanja tuženika Addiko Bank d.d., sud smatra da se ne radi o tražbini, koja ne bi bila prenosiva.

9.2. Nadalje, članak 82. stavak 1. istog Zakona propisuje da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Međutim, obavijest dužniku nije pretpostavka valjanosti Ugovora o ustupu (cesiji), pa stoga bez obzira na to što tužitelj nije dostavio dokaz da je tuženika kao dužnika obavijestio o ustupu tražbine, navedeni ugovor je valjan. Također, i samo vođenje postupka može se smatrati obavještavanjem o ustupanju tražbine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci Revt-36/03 od 18. veljače 2004.). Stoga je sud utvrdio aktivnu legitimaciju tužitelja te pasivnu legitimaciju tuženika.

10. Čitanjem preslike Okvirnog ugovora o otvaranju i vođenju tekućeg računa i pružanju usluga platnog prometa od 7. srpnja 2017. (stranica 26 spisa) sud je utvrdio da su tuženik i Addiko Bank d.d. zasnovali ugovorni odnos o otvaranju i vođenju tekućeg računa IBAN: HR8225000093206304193, a navedeno tuženik u konačnici nije osporavao. Dakle, tuženik se obvezao osigurati priljev novčanih sredstava na račun najmanje u iznosu potrebnom za izvršavanje naloga za plaćanje. Čitanjem preslike Otkaza ugovora o transakcijskom računu potrošača od 26. srpnja 2023. (stranica 28 spisa) utvrđeno je da je na temelju Ugovora o otvaranju i vođenju transakcijskog računa IBAN HR8225000093206304193 nastala nepodmirena tražbina u ukupnom iznosu od 1.571,93 eura. Iz Ugovora o ustupu od 27. ožujka 2024. proizlazi da je tužitelj otkupio sporni dug tuženika.

11. Čitanjem Izvoda otvorenih stavaka dužnika od 28. studenog 2024. (stranica 6 spisa) utvrđeno je da je tužitelj otkupio, kako slijedi: glavnicu u iznosu od 1.571,93 eura i zakonsku zateznu kamatu u iznosu od 66,93 eura, sve s dospijećem 29. veljače 2024. te iznos kamate od 86,56 eura s dospijećem 28. studenog 2024. (sveukupno iznos od 1.725,42 eura). Dužnik, koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, sukladno odredbi članka 29. stavka 1. ZOO, pa je stoga osnovan zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos od 1.571,93 eura od 1. ožujka 2024. do isplate, u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. ZOO-a, a kako je to tužitelj i potraživao, a prema dospijeću iz Izvoda otvorenih stavaka. Na preostali dosuđeni iznos od 66,93 eura kamate nisu dosuđene jer ih tužitelj nije potraživao.

12. Kako iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi da je na tužitelja cedirano potraživanje Addiko Bank d.d. prema tuženiku u iznosu od 1.638,86 eura, koje potraživanje tuženik nije podmirio, valjalo je u točki I. izreke presude primjenom odredbe

članka 451. stavka 3. ZPP-a, održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice, A. Nemčića 4a poslovni broj Ovrv-5047/2024 od 17. prosinca 2024. za isplatu ukupnog iznosa od 1.638,86 eura s pripadajućim zateznim kamatama na iznos glavnice od 1.571,93 eura, sve u smislu odredaba članka 9., članka 82. stavka 2., članka 1007. i članka 183. stavka 1. ZOO.

13. Nadalje, što se tiče troškova ovršnog postupka, valja navesti kako je sud, nakon što je doneseno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, po prigovoru ovšenika (ovdje tuženika) predmetno rješenje stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo je sve provedene radnje. Prema tome, donošenjem takvog rješenja ovrha je stavljena izvan snage, odnosno proizlazi kao da nije niti pokrenuta, već se podnesak tužitelja nazvan prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ima smatrati tužbom s prijedlogom za izdavanje platnog naloga iz članka 446. i 448. ZPP. Sukladno tome, potrebno je donijeti zajedničku odluku o troškovima postupka i to ovršnih i parničnih.

14. S obzirom na to da je, dakle, tužbeni zahtjev osnovan, osnovan je i zahtjev s osnova nastalih troškova postupka. Odredbom članka 154. stavka 1. ZPP-a propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. U ovom je sporu tužitelj uspio u cijelosti kako u pogledu zatraženog glavničnog iznosa, tako i sporednog potraživanja u vidu zateznih kamata, pa je stoga tuženik dužan tužitelju u cijelosti naknaditi troškove postupka.

14.1. Sud je potrebnim za vođenje parničnog postupka u smislu članka 155. stavka 1. ZPP-a, a prema vrijednosti predmeta spora od 1.571,93 eura, tužitelju priznao trošak javnobilježničke naknade na temelju članka 5. i 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 9/21., 18/22. i 154/22.) u ukupnom iznosu od 25,00 eura s uključenim porezom na dodanu vrijednost, zatim trošak sastava podneska od 11. lipnja 2025. prema Tbr. 8. toč. 1. u svezi s Tbr. 7. toč. 1. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25., dalje: Tarifa) u iznosu od 200,00 eura, trošak zastupanja na ročištu 29. rujna 2026. prema Tbr. 9. točke 1. i Tbr. 54. Tarife u iznosu od 200,00 eura te trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 55,00 eura sukladno Tar. br. 2. stavku 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26.) te članku 7. stavku 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18. i 51/23.). Dakle, zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka je ocijenjen osnovanim za iznos od 480,00 eura te je tuženik dužan parnične troškove u tom iznosu nadoknaditi tužitelju sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana presuđenja, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. ZOO.

14.2. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 21. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura, a kojim podneskom tužitelj obavještava sud o uplati predujma za dostavu po sudskom dostavljaču te dostavlja obračun troškova ovog parničnog postupka. Navedeni podnesak po ocjeni suda nije potreban za parnicu. Naime, obavijest sudu o uplati predujma nije potrebna za parnicu jer je uplata predujma vidljiva na računu suda, dok obračun parničnih troškova sukladno Tarifi ne predstavlja podnesak za koji je predviđena nagrada za rad odvjetnika niti je isti potreban za parnicu. Nije priznat ni trošak pristupa

na ročište za glavnu raspravu 29. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura, a to stoga što je na jednom ročištu održano pripremno ročište i glavna rasprava te tužitelj ima pravo na trošak za zastupanje samo na jednom ročištu. Tužitelju nije priznat trošak pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura jer punomoćnik tužitelja nije pristupio na navedeno ročište. Nije priznat niti trošak sudske pristojbe za tužbu jer tužitelj nije bio dužan platiti istu te navedeni trošak nije niti nastao. Ovdje valja napomenuti da će se uplaćeni, a neutrošeni iznos predujma od 31,26 eura vratiti tužitelju.

14.3. U pogledu zatražene kamate, koja se odnosi na trošak od 25,00 eura sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i to tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate, valja istaći kako isti nije osnovan. To iz razloga što se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim tijekom parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude (Zaključak br. 3 sastanka Vrhovnog suda RH br. Su-Iv-204/17 održanog 2. lipnja 2017. u Zagrebu).

15. Temeljem citiranih zakonskih odredbi i podzakonskih akata odlučeno je kao u izreci ove presude.

Đurđevac, 6. studenog 2026.

Sutkinja
Augustina Muršić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana izjaviti žalbu, a koji rok se računa: od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila ili od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem u 3 primjerka, odnosno sukladno odredbi čl. 106.a st. 5. ZPP-a, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1. pun. tužitelja Matko Bogdan, odvjetnik u Sinju
2. tuženi Stjepan Harambašić, Budrovac, Školska 10

AUGUSTINA MURŠIĆ

Elektronički potpisano: 06.11.2026T13:12:53 (UTC:2026-11-06T12:12:53Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: fbfd25d8-b908-4a24-9b9a-59680e72fa5f

Općinski sud u Koprivnici

Broj zapisa: **9-3088f-c519e**

Kontrolni broj: **01778-3c6a4-23637**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.